

Ze sborových akcí

Út	28. 5.	14:30	setkání starších věkem
Út	28. 5.	19:30	biblická hodina
Ne	2. 6.	9:30	bohoslužby (Z. Šorm)
Út	4. 6.	14:30	koncert nejen pro starší věkem - Americké jaro
Út	4. 6.	18:00	schůzka křesťanské služby
Út	4. 6.	19:30	biblická hodina
Čt	6. 6.	18:15	schůzka učitelů nedělní školy
Ne	9. 6.	9:30	bohoslužby - svatodušní svátky s Večeří Páně (M. Cháb)
Út	11. 6.	14:30	setkání starších věkem
Út	11. 6.	19:00	schůzka hospodářské komise
Čt	13. 6.	19:00	staršovstvo
Ne	16. 6.	9:30	bohoslužby (Z. Šorm)
Út	18. 6.	14:30	setkání starších věkem
Čt	20. 6.	19:30	setkání před prázdninami
Ne	23. 6.	9:30	bohoslužby (P. Gallus)
Ne	30. 6.	9:30	bohoslužby (Z. Šorm)

Případné změny v programu po uzávěrce Hroznu lze najít na sborových webových stránkách <http://vinohrady.evangnet.cz>, které jsou pravidelně aktualizovány.

Piknik v Hostivaři

Obsah

Cestou do Emauz	2
A potom ty	6
Podpora neziskových organizací	8
Pozvánka do divadla	10
Společná rekreace – jak a kde?	14

Cestou do Emauz

Kázání Martina Wernische na Velikonoční neděli 2018

L 24,13–49a

Milé sestry a milí bratři, všechny křesťanské neděle jsou slavností Vzkříšení, Kristova zmrtvýchvstání. Neboť ono je jádrem Evangelia, Boží dobré zprávy pro nás. Vydán pro naše hříchy smrti na kříži, Kristus smrt přemohl, a opět vstal pro naše ospravedlnění – jež nám bude započteno pro víru v Toho, který Ježíše z mrtvých vzkřísil (Ř 4,24n). Vzkříšení dává víře spasitelnou sílu; bez něho by byla klamná a marná a uvázli bychom ve svých hříších natrvalo (1 K 15,14.17). Vzkříšení nám dává naději i tam, kde už jiné naděje není (Ř 4,18), naději ne jen pro tento život (1 K 15,19). Nebudu vás zde zahrnovat čísly veršů, ale věta co věta je víceméně doslova převzata z biblických textů – a postupně přidám ještě nejednu takovou. Dotýkáme se tu opravdu samotného středu apoštolské zvěsti. Krátce shrnuto: Vykupitelem se nám Kristus stal jako Vzkříšený.

Je-li tomu ovšem tak a je-li neděle slavností Vzkříšení, pak tato neděle, jež Kristovo zmrtvýchvstání připomíná nejen v týdenním, ale také v ročním rytmu, je vlastně neděle nedělí. Svým způsobem je to vrchol církevního roku. V každém případě opravdu

velký svátek. A v neposlední řadě: svátek hodně radostný. Jak jinak, když je svátkem Evangelia, jeho nejvyšší účinnosti, našeho vysvobození, potvrzení naší víry i naděje – a jistěže i lásky, která je jejich sestrou, již nenechávají sedět doma. Takže tedy svátek jásavý. A jinak nelze. Anebo přece jen lze? Povaha svátku samotného je jednoznačná a nesporná. Naše však zatím nikoli, dokud jsme sice již věřícími a ospravedlněnými, ale stále ještě hříšnými. A přece se i nás a jakožto takových tento svátek týká. Týká se nás a mluví k nám k takovým, jací jsme doopravdy. Poslední, co bychom kvůli němu měli dělat, by bylo sami sebe obelhávat. Je nám jako v nejradostnějším období roku? Jestli ano, je to skvělé; tím víc je zač děkovat. Ale není-li nám zase tak úplně do jásání? Cítíme-li se spíš tak nějak jako obyčejně? Propadá-li se někdo z nás z únavy do nejistoty? Anebo mu snad dokonce je samým zklamáním a bolestí spíš do pláče? Potom by se neměl předčasně cítit být vyloučen. Neboť pak se po pravdě řečeno neděje vůbec nic zvláštního – natož pak nebývalého a neslýchaného.

Vždyť se jen pořádně podívejme na ty své apoštoly. Na ty spoluzakla-

zornost přiloženému dotazníku a vyplněný ho prosím odevzdejte sborové sestře do konce června. Pokud máte nějaké nápady nebo návrhy na výlety

či dovolené, budeme rádi, když nám dáte vědět.

Za farní sbor *Jarmila Raisová*, sborová sestra

Sestry a bratři,
Zdeněk oslaví letos 1.října svoje 60. narozeniny a já vás chci požádat, zda byste při té příležitosti přispěli na vydání jeho „malé biblické dějeprawy“, výtvarně krásné knížky, pro kterou jsme vybrali název *Nakresli mi bibli...*

Zdeněk na ilustracích pracuje už čtyři roky a obrázků utěšeně přibývá, pro knížku je vybráno 111 z nich. Jsou barevné, inspirované dětskou kresbou, doprovázejí je krátké ručně psané texty a odkazy na příslušný biblický oddíl. Mysím, že z nich budou mít radost děti i dospělí. Do 10. června můžete vydání knížky podpořit prostřednictvím crowdfundingového projektu na internetovém portálu HitHit: <https://www.hithit.com/cs/project/>

6100/nakresli-mi-bibli, který jsem za tím účelem vytvořila a spustila. Cílová částka je nastavena na 150 tisíc Kč, tuto sumu potřebujeme vybrat, abychom mohli vydat alespoň minimální počet 300 kusů (náklady na grafickou přípravu, tisk a propagaci); pokud se podaří shromáždit víc, umožní nám to vydat knížku ve větším nákladu.

Na stránce projektu (viz odkaz) si můžete vybrat některou z nabízených odměn jako poděkování za příspěvek:–)

Moc nám pomůže nejen jakýkoli váš dar, ale také když o knížce a o Zdeněkově narozeninovém dárku a projektu na HitHitu povíte dalším – sdílejte prosím informaci osobně, emailem, na Facebooku.

S díky Ruth Šormová

Ordinace Martiny Čapkové

Společná rekreace – jak a kde?

Sborové společenství můžeme vytvářet i jinde než na nedělních bohoslužbách. Více a lépe se můžeme poznat na společných výletech, rekreacích a táborech. Na výlety a vycházky chodíme poslední dobou nepravidelně, pokud se domluvíme na vhodném termínu, všichni máme řadu aktivit a tak je náročnější najít datum, které by vyhovovalo většině. Po uskutečněním výletu, kde zažíváme pěkné chvíle, si ovšem říkáme, že brzy zase někam půjdeme. . .

V zimě jezdíme již řadu let na společnou rekreaci do Janských lázní, do střediska Sola Fide, kde vždy nalézáme přátelské prostředí s dobrou kuchyní. V blízkosti jsou dobré podmínky pro sjezdové a běžecké lyžování. Letos během pobytu jsme hovořili o tom, jestli bychom nezkusili jet někam jinam, protože počet sborových účastníků tohoto pobytu se snižuje. Byli bychom rádi, kdyby sborové rekreace byli přístupné pro všechny, kteří by rádi jeli. Věnujte proto po-

datele církve a přední zástupce oblatu svědků, jejichž jménům je po světě zasvěcen kdekterý kostel. A uvědomme si, že příběhy, jež jsme tu slyšeli, se odehrávají právě v ten den, kdy se stalo to hlavní, co si připomínáme. To nebyla jen jedna neděle z tisíců, a nebyla to ani jen jedna velikonoční neděle z těch dvou tisíců, co už má křesťanstvo za sebou. Ne, právě k tomuto dni se po celou dobu upírala pozornost. K té nejvelikonočnější ze všech nedělí. Zdají se však ony příběhy skutečně odpovídat její slávě a lesku? Reakce Ježíšových učedníků vyvolávají smíšené pocity, a jedním z nich nepochybně může být i jisté netrpělivé pohoršení: doopravdy museli pořád tak zírat, jak ta příslovečná telátka u nových vrat? On už byl v Otcově slávě a pokoji, který jim přinášel – a oni dosud setrvali v nejhlubším zmatku. Vážně nemohli přijmout, co se stalo, když to bylo tak skvělé a dobré, nemohli si s ním své vnitřní hodinky seřídít přece jen trochu lépe? Jejich očí pořád něco bránilo, aby ho poznali, a uvěřit všemu, co mluvili proroci, jim bylo příliš zatěžko i poté, co se to naplnilo. Dokonce i tehdy, když už se konečně nechali pohnout, aby zármutek, děs a strach ustoupil radosti, ani pro tuto radost nejprve nemohli uvěřit a jen se divili. Je toho tolik a pořád dokola, až by si jeden řekl: nedovedou se alespoň v takový slavný den vzchopit a udržet nějaké dekorum? Při vši snaze to nějak ne-

dovedli – a přiznejme si, že tím více útěchy nám ten příběh, do něhož byli zapleteni, může přinést.

Protože tím silněji se nás týká. Stáli tam vskutku jako naši zástupci. I kdybychom třeba sami udrželi vnější dekorum, vnitřně jsme s nimi silně spřízněni. Své vlastní vnitřní hodinky máme seřizeny tak bídne, že se nejednou necítíme být v souladu ani se sebou samotnými, natož pak s druhými a dokonce s Pánem Bohem. Podobáme se prvním Ježíšovým učedníkům až příliš na to, abychom se na ně i po těch dvou tisíciletích mohli dívat důsledně svrchu.

Mezi oněmi smíšenými pocity, jež se v nás při pohledu na ně probouzejí, se tudíž umějí ozvat i docela opačné. Z nich mluví pro změnu soucit a pochopení. Někdy tak silně, až šlehne mírná výčitka naopak vůči Pánu Bohu. Nedělal jim to někdy až příliš těžké? Takový strašný přemet – předevcírem je zanechal dokonale zstrašené pod křížem, s nadějemi rozbitými napadřt, a po dnu hrobového mlčení k nim přichází jako by nic a vyzývá je k radosti a odvaze? A nedělá to někdy podobně těžké i nám? Kolik po křesťanech žádá věřit neuvěřitelného! Báječného sice, radostného, ale málo naplat, protivícího se našim vezdejšími zkušenostmi. A nejednou nám asi připadne, jako bychom na to, abychom se s těmito zkušenostmi poprali, zůstávali jaksi sami. A že by přitom možná vlastně sta-

čilo i docela málo? Kdyby jen něco bylo trochu jinak, než je. Zdá se, že se zvláštní oblibou se vkrádá myšlenka: kdyby se nám tak ukázal, tváří v tvář. Kdyby tak s námi mluvil – ne jen slovem proroků, apoštolů a kazatelů, ale přímo! Jenže pro mámivé a šalivé kdyby neztrácejme ze zřetele ty své otce a matky ve víře. Jim se přece ukázal a opakovaně ukazoval. K nim přece mluvil tváří v tvář, znovu a znovu. Ano, oni patřili k těm vyvoleným, kteří žili v čase Vtělení a byli Ježíšovi nablízku; kteří Slovo života netoliko slyšeli a zvěstovali, ale také je na vlastní oči viděli, hleděli na ně a jejich ruce se ho dotýkaly (1 J 1,1). A přece se věru nezdá, že by tím jejich poslání bylo kdovíjak ulehčeno a že by se jim proto snadněji věřilo. Ve skutečnosti byli varováni a poučeni už před dramatickými událostmi velikonočních svátků, takže mít více víry, opravdu by nemuseli být tak hrozně šokováni a zaskočení. Jenže i předák Petr na předpověď reagoval rovnou slovy: ne, to se nesmí stát (Mt 16,22), to nedopustím! Dokázal tak něčemu zabránit? Nikoli, ale tím, že nepřijal ohlášenou Boží cestu a nepřipustil včas sám sobě nadcházející skutečnost, musel se s ní následně vyrovnávat o to obtížněji, málem zoufale. A ostatní podobně. Jak dlouho poutníkům do Emauz trvalo, než jim došlo, že Vzkříšeného Krista mají tak blízko u sebe, že ho vskutku mohou vidět, ba nahmátnout ho! Pořádně se

tak stalo až ve chvíli, kdy už jim zase z očí a dosahu ruky zmizel – a přitom ne proto, že by se u nich byl jen mihl v záblesku vteřiny, ne, provázal je na tříhodinovém úseku a šel s nimi i do domu. A ti shromáždění v Jeruzalémě: když jim došlo, že ho mají před očima, děsili se a byli plni strachu, poněvadž se domnívali, že vidí ducha. K otevření mysli a schopnosti uvěřit byla ještě dlouhá cesta, a lemovaly ji podstatnější milníky než právě smyslové vjemy. Všechno tedy ukazuje, že překonávání takových těžkostí naopak patří k věci. Podstatná je při tom víra, kterou nic nemůže nahradit. K jistotě může vždy něco chybět, pokud to právě víra nepřeklene – v podobě oddané důvěry v Boží doborotu, jež nepožaduje mít pro každou situaci dopředu specifický důkaz. A je zjevné, že taková víra, jež spasí hříšníky, ty třtiny nalomené a knoty doutnající, opravdu potřebuje hodně času a cviku, aby vyžrála a nesla co nejspolehlivěji, bez příliš velkých výkyvů. Je pro nás tedy důležité, abychom se nedávali strhávat nějakým kdyby, ale vytrvale se drželi toho, co už je vskutku dáno. Byť je to dáno způsobem tak podivuhodným a vybočujícím z obvyklého běhu světa, že to v něm ani nemůže existovat jinak než jako ta naděje, jež se nevidí, naděje proti nadání. Až bude království nebeské dovršeno, potom uvidíme tváří v tvář s tak plným poznáním, jako Bůh zná nás, a již nebudeme

linky v bytě č.20, výměna čalounění na kazatelně, oprava balkonů, oprava zatékání v ateliéru Habena).

- M. Cháb informoval staršovstvo o rekonstrukci bytu po Vymětalových, který bude upraven pro bezbariérové bydlení (výměna topného systému, rekonstrukce koupelny, výměna dveří, rekonstrukce elektroinstalace, nová podlaha v jedné místnosti a předšlíní, zábradlí a schody k patřům).
- Oválný stůl a čalouněné židle byly nabídnuty v aukci na Aukro.
- Staršovstvo jednalo o bezbariérovém přístupu do sálu v 1. patře. Hospodářská komise nedoporučila nákup a instalaci schodišťové plošiny z prostorových důvodů, ani opravu starého schodolezu kvůli náročnosti obsluhy. Doporučila vyzkoušení nového typu schodolezu (Scala mobil IQ), který je subtilnější a jehož obsluha se zdá být snazší.
- Staršovstvo souhlasilo s dražší opravou stávající schodišťové plošiny (65tis.) do kostela, která zvýší její nosnost a umožní přepravu elektrických vozíků.
- Staršovstvo souhlasilo s nabídkou nájemníků bytu č.14, že se budou starat o západní dvorek,

a mohou také využívat stávající zahradní nábytek.

- Staršovstvo rozhodlo zdvojnásobit částku shromážděnou při sbírce Jeronýmovy jednoty z prostředků určených na dary.
- Sbírka solidarity sborů se bude konat 16. června.
- Staršovstvo souhlasí, aby sbor věnoval jednu chrámovou sbírku, kterou zdvojnásobí z prostředků určených na dary, sboru ČCE v Jičíně na opravu jičínské fary.
- M. Cháb informoval staršovstvo o jednání komise pro zaměstnance sboru ohledně místa správce sborového domu.
- J. Raisová seznámila staršovstvo se zápisem Křesťanské služby.
- Staršovstvo hovořilo o návrhu sborového výletu do terezínského ghetta a doporučilo podzimní termín.
- Staršovstvo se zabývalo tím, jak umožnit členům sboru s horším zrakem lepší čitelnost (zvětšení) textů písní. Bude vyzkoušen tablet.
- Neformální posezení členů sboru při víně se bude konat 20.6.

děli 25. 8. navštíví náš sbor Betlémskou kapli na Žižkově (Prokopova 4/216). Všechny upřímně zveme.

Zdeněk Šorm

Posezení na konec školního roku

Srdečně zveme na posezení ve sborovém sále, které plánujeme na 20.6. v 19.30. Chtěli bychom mít příležitost k neformálním rozhovorům a vzájem-

nému poznávání, zváni jsou všichni. Přijďte a vezměte s sebou něco dobrého k jídlu i pití.
jaš

Zprávy ze staršovstva 9. 5. 2019

- V anketě na podporu neziskových organizací bylo navrženo 17 subjektů. Staršovstvo z nich po diskuzi vybralo stacionář Víteček a organizaci Berkat.
- Staršovstvo jednalo o přípravě Noci kostelů. Program je nachystán, propagační brožury byly vyzvednuty a jsou v kostele k dispozici. Banner byl vyvěšen. V tabulce na webových stránkách je možné se přihlásit k pomoci. Staršovstvo souhlasilo s úhradou dopravy pro účinkující.
- J. Raisová připravila anketu pro zjištění preferencí ohledně sborového zimního pobytu. Staršovstvo doporučilo zveřejnit ji jak v Hroznu, tak elektronicky i v kostele.
- Na dotaz ohledně umístění fo-

tografií ze života sboru ve vývěsce nereagoval nikdo negativně. Druhá vývěska u vchodu se k tomu upravuje (zámek, korková podložka).

- Z. Šorm domluvil se souhlasem staršovstva s P. Kalusem, farářem sboru Žižkov I., společné bohoslužby v létě. Budou se konat první neděli o prázdninách 7.7. ve vinohradském sboru a poslední neděli o prázdninách 25.8. v žižkovském sboru.
- M. Cháb shrnul za hospodářskou komisi sjednané opravy (oprava ateliéru Radových po přívalovém dešti, úprava vstupu do obchodu Jednoho světa, realizace výměny plynové a elektrické přípojky, výměna koberce a praktikáblů v kostele, osvětlení varhan, instalace kuchyňské

muset přemáhat žádnou nejistotu. Do té doby však poznáváme částečně a vidíme tedy jako v zrcadle, jako v hádance (1 K 13,12). Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme. K takové víře se Bůh přiznal svým svědectvím, již v čase našich předků (Žd 11,1n).

A sám je v tom spolehlivě důsledný, nepřelétavý, veškeré víry a důvěry hodný. Ano, chce po nás hodně trpělivosti. Ale pozor: On ji jen nežádá, On ji především sám prokazuje. Již od věků a na všech stranách. Věnuje nám jí tolik, až se to právě zdá k neuvěření. Avšak blaze tomu, kdo přece uvěří a srovná se s její skutečností.

V tom je také hlavní a obrovitá potěcha a povzbuzení našeho textu. On těm zpozdilcům, vždy opožděným, neúnavně věnuje svoji péči. Řekne jim sice po pravdě: Jak jste nechápaví! Ještě aby jim také podkuřoval a udržoval je tak ve lži a sebeklamu. To snad od něho neočekáváme. Jen toužíme, aby nás z nich vyvedl v lásce – a tak se v skutku i děje. Tady se nedá mluvit o nějakém ponižování. Ani se pořádně nerozčílí. A že by jim opravdu směl říci: vy to děláte těžké mně! Ale on je snáší. I ta jeho podobně otevřená, ale laskavá otázka: Proč jste tak zmatení a proč vám takové věci přicházejí na mysl? Ta má vysloveně terapeutický, hojivý účín. Obojí je řečeno

proto, aby se věci posunuly dopředu, a opravdu se také posunují. Za jeho stálé účasti. Neboť co dělá jinak, vedle pronesení těchto dvou výroků? Připouje se k poutníkům, jde s nimi jejich cestou. Vyptává se jich, čeho jsou jejich srdce plná, aby jim pomohl jejich myšlenky utřídit a ujasnit. Vykládá jim, co se na něho vztahuje ve všech částech Písma – Bůh sám ví, pokolíkáté už. Nicméně když ho prosí, aby s nimi zůstal déle, zůstává, vstupuje dovnitř. Stoluje s nimi, rozdává jim chléb. A nakonec touto trpělivou službou otevře jejich obtížené oči. Otevře je možná zase jen pro tu chvíli, ale v každém případě tak poutníky přenesou přes další životní úskalí a posune je blíže i ke konečnému cíli. A ve shromáždění potom znovu jedná zcela obdobně. Za svými učedníky sám přichází. Pomáhá jim zorientovat se v jejich zmatené mysli. Těší je a povzbuzuje. Usedne s nimi i ke stolu – a učí je, dokud jim konečně neotevře mysl, aby rozuměli Písmu. A přidá zaslíbení i pro příště. A vyzbrojí je jako své svědky, protože pokání a odpuštění hříchů má být zvěstováno všem národům.

Ano, ten příběh pokračuje. Jako to dělal s nimi, dělá to již po dlouhé věky s dalšími a dalšími pokoleními křesťanů. I s námi. I teď a tady nám nabízí tytéž skvěle osvědčené prostředky svědectví Evangelia, které potřebujeme stejně jako ostatní učedníci, dávní i nynější. Bylo by tedy

škoda jich nevyužít – a vy jste udělali dobře, že jste přišli. Ať už je vám jakkoliv a ať už se cítíte jakkoliv dobře či špatně disponovaní; což navíc sami neumíme vždycky odhadnout správně. Na svého Otce v nebesích se můžeme spolehnout víc než sami na sebe. My podléháme různým koloběhům a výkyvům, zachvacuje nás zmatek a nechápavost, smýkají námi obavy i tužby. On však nadále a pořád osvědčuje své milosrdenství. Ať už jde napřed, či se pro nás vrací, pracuje v náš prospěch. Dělá pro nás věci tak fantastické, až se vlastně opravdu nelze divit, že je často nevnímáme, že nám docházejí opožděně a musíme v sobě teprve sbírat víru, že nás jimi doopravdy potčil. Tak to prostě je, ale rozhodně bychom se této víry neměli vzdávat. Když už se pro nás Pán Bůh nasazuje, nenechme si to vzít! Ať nám to

ještě dojde opravdu pořádně. Ať se naše srdce rozhoří. Možná už teď někomu sálavým plamenem. A jinému alespoň hřejivým plaménkem. Ale i kdyby pro tuto chvíli vyskočila zatím jen jiskřička, jež by přece vrhla paprsek světla do temnot? To všechno by stálo za to. A tak přijmeme Jeho slovo s vírou a s potěšením. A s důkuvzdáním k němu nechme přitisknout i pečeť svátosti. Přijmeme tedy také chléb, který lámeme, jako účast na těle Kristově – a kalich požehnaní, jemuž dobrořečíme, jako účast na krvi Kristově. A majíce všichni podíl na jednom chlebu, stávejme se mnozí jedním tělem, jehož Vzkříšený sám je hlavou (1 K 10,16n). Chvála Tobě, Pane, že nám to vše dáváš – nám hříšníkům – jako základ života, jenž má dobrý smysl, a závdavek života věčného. A Tvá chvála nechť zní navždy a navěky. Amen.

A potom ty

Modlitba Waltera Brueggemanna

Zařizujeme si svůj život co nejlépe tak,
abychom si tvou svatost udrželi od těla,

od svých zbožností,
od svých naukových vět,
od svých liturgií,
od svých morálností,
od svých utajených ideologií,

bezpeční, počestní, usedlí.

A potom ty:

ty a tvé sny,
ty a tvé vize,
ty a tvé záměry,
ty a tvá přikázání,
ty a naši bližní.

Shledáváme, že tvá svatost nám není vzdálena od těla,

Na programu bylo představení, od kterého jsem si po pravdě nic zvláštního nesliboval. Edith Piaf: Dnes nechci spát sama. Hlavní roli Edith Piaf ztvárnila mně do té doby prakticky neznámá Vanda Hauserová a Momonku, sestru Edith Piaf, a ostatní postavy hrála Petra Bílková. Samozřejmě vím, že Edith Piaf byla legendární francouzská šansoniérka, jejíž hlas i šansony znal a zná celý svět. Byla dobře známá i v tehdejší komunistickém Československu, některé její písně zpívala i nezapomenutelná Hana Hegerová. Ale mohutný hlas i přednes Edith Piaf byl zcela jedinečný. Dokáže někdo dnes zazpívat jako Edith? Již začátek představení byl pro mě naprostý šok. Vanda Hauserová na úplném začátku zazpívá francouzsky velmi populární píseň Edith Piaf Mylord. A to naprosto úžasně, až jsem měl podezření, že to je playback v podání samotné Edith Piaf. Opravdu úžasný, nádherný hlas. A stejně úžasné byly i ostatní písně, zpívané během představení. Samo-

zřejmě živě, ale opravdu tak, jako by je zpívala sama Edith Piaf. Naprostá senzace.

Celé představení je velmi pěkné. Na komorní scéně se střídají písně, všechny v perfektním podání a zcela tak, jak je všichni známe právě od Edith Piaf. Písně jsou prokládány krátkými scénkami z jejího života, a to většinou formou rozhovoru s dalšími reálnými postavami ze života slavné zpěvačky v podání Petry Bílkové, která se také postarala o veškerý hudební, většinou klavírní doprovod. Celé představení vychází z knihy, kterou o Edith napsala Simone Bertautová, její mladší sestra, která s ní po celý její život spolupracovala. Opravdu nádherné představení.

Jak jsem později zjistil, představení jsou vždy vyprodaná, a tak je nutné vstupenky (za přijatelnou cenu) kupovat vždy okamžitě po zveřejnění programu. Výhodou je, že i „online“. Návštěvu tohoto představení mohu všem vřele doporučit.

Petr Kubánek

Společné bohoslužby se sborem Žižkov I.

Když byl náš sbor minulý jaro a léto administrován bratrem farářem P.Kalusem, konaly se v létě společné bohoslužby obou sboru jednou u nás na Vinohradech, podruhé v Betlémské kapli na Žižkově. Žižkovské staršovstvo přišlo s návrhem, že bychom

to mohli letos zopakovat a mohla by se z toho stát dobrá tradice. Naše staršovstvo s tím souhlasilo. **Na začátku a na konci prázdnit tedy budeme mít společné bohoslužby – v neděli 7. 7. se budou konat u nás na Vinohradech a v ne-**

Pozvánka do divadla

Piaf - Vanda Hauserová

Každá její píseň byla příběhem, za níž je ukrytá bolestná zkušenost, prožitek, emoce. „Šanson je vlastně příběh, a ten musí být takový, aby mu lidé věřili. Musí rvát srdce a naříkat, to je můj názor.“ (citát Edith Piaf)

Musím se s vámi všemi podělit o nevšední a nezapomenutelný zážitek z právě minulých dní. Příbuzní nás pozvali do divadla Kampa na Malé Straně. Musím se přiznat, že od té doby, co tam toto divadlo je, t.j. od roku 2010, jsem tam ještě nikdy před-

tím nebyl, a to i přesto, že už pomalu věčnost bydlím kousek od něj. Divadlo má překvapivě velice milý a příjemný sál, do kterého se vejde asi tak 100 diváků. Sídlí v historické budově Nosticova malého divadla, které se nachází v areálu paláce Michnů z Vacínova, dnes sídla České obce sokolské. Od 19. století v objektu postupně působily různé divadelní spolky (Malé Nosticovo divadlo, Divadlo Nablízko, Divadlo Čertovka) a bývaly zde také městské vodní lázně.

že zkoumá, proniká, domáhá se, požaduje.	A my tvé stvoření, jež navštívila tvá svatost.
A my se podvolujeme, někdy rádi, někdy s odporem, někdy pozdě?nebo včas.	A tvou svatostí jsme se stali opravdu sami sebou.
Podvolujeme se, protože ty, ač jsi mimo nás, jsi náš Bůh.	A tak se podvolujeme. Amen.

Přeložil Pavel Filipi

Podpora neziskových organizací

Staršovstvo přijalo návrh, aby sbor soustavně dlouhodobě podporoval dvě neziskové organizace. Soustavná podpora umožňuje vytvořit mezi organizacemi a sborem vztah, lépe se vzájemně informovat, přistupovat k podpoře aktivně a organizacím dává větší jistotu podpory a možnost lépe hospodařit. Členové sboru měli možnost během dubna navrhovat organizace pro tuto podporu. Celkem se shromáždilo 17 návrhů. Staršovstvo z těchto návrhů nakonec vybralo pro podporu stacionář Víteček

a organizaci Berkat. Jejich navrhovatelé, kteří se zároveň nabídli o vztah pečovat, se nyní s vybranými organizacemi spojí, domluví, jak by podpora a vztah mohly vypadat, a navrhnou jejich formu. Soustavnou podporu bychom rádi na podzim zahájili společnou benefiční akcí, při které by se oba subjekty sboru více představily. Budeme rádi, když se o tuto podporu budete aktivně zajímat a nezůstane jenom na těch, kdo si péči o ni vzali na starost.

Zdeněk Šorm

Novinky od nakladatelství EMAN

Jaroslava Dusílková Hudcovicová, Marie Stryjová, Mlč – dotisk
V Tvých rukou

Výběr z celoživotní poetické tvorby. Větší část veršů autorka, sama lékařka, věnovala lidem, na něž doléhá v různé podobě trápení nemoci, ve zbylé vyjadřuje svou vděčnost za lásku, která ji životem provází. Víra, naděje a láska v konkrétních životních situacích, citlivě a prostě uchopená i předávaná.

Cena 133 Kč.

Povídkové miniatury, v nichž autorka (1931–1977) evokuje krajiny, postavy a příběhy svého dětství a mládí, prožitého za války na Volyni a potom na Broumovsku. Barvitým až vizuálním jazykem zachycuje, jak se do dětského vnímání otiskly krajiny dětství i zážitky z války a kolektivizace českého pohraničí.

Cena 264 Kč.

S DUCHEM SVATÝM
KONCI UZAVŘENÉ
SPOLEČENSTVÍ
A JE TO TĚKNE
POZDVAŽENÍ.
UČEDNÍCI
SE NEBOJÍ MLUVAT
O VÁLKY
PORAZENÉHO
KRISTÁ
A LIDÉ
NALEZAJÍ
SPOLEČNOU
ŘEČ.

SK 2, 36

Vichřice a oheň jsou ze všech živlů nejstrašnější a nic, čeho se zmocní, nenechávají na místě a v původním stavu...

Kdo věří v Ducha svatého jako tvůrčí činnost Boží a v této víře prosí o příchod tohoto Ducha, musí si být vědom, že tím přivolává božskou výtržnost a že se tím připravuje na to, aby ho Bůh vyrušil v jeho „dr-

žení“, v jeho zvycích, také v jeho navyklém způsobu myšlení, jestliže se už nehodí k tomu, aby byly nádobou blahodárného nepokoje a vzrušené pravdy. Kdo se tedy modlí „Přiď svatý Duchu“, musí být ochoten se modlit „Přiď a vyruš mne tam, kde je to nutné.“

W. Stählin